

«Volem trencar els estereotips i les normes establertes en la festa»

EMPREDORS. Sergi Lorenzo Basora és el president de l'associació Antikrisis Parties. El jove de 22 anys nascut a Santpedor és l'iniciador d'aquestes peculiars festes que tenen una gran acollida entre els joves manresans i que pretenen anar més enllà del que la gent entén per oci nocturn.

Sergi Lorenzo

D'on surt la idea d'Antikrisis Party?

Tot va començar amb una festa que va fer el Miquel Vila, un dels actuals col·laboradors, pel seu aniversari, el juliol del 2010. Jo no hi vaig poder assistir i vaig pensar que fer una altra festa amb les mateixes condicions per als amics seria una gran idea. Vaig començar a buscar gent del poble per llogar un equip de so i quatre llums, vam comprar el beure i vam buscar gent a qui li agrades punxar. Durant tota la nit van venir unes 150 persones. Al cap d'un temps molta gent ens va demanar que la repetíssim, i així ens hi vam tornar a engrescar. Aquella vegada vam superar les expectatives i van venir més de 350 persones! Posteriorment, la demanda es va anar ampliant i vam poder acabar anant a discoteques i tot. Com que era una festa per a amics en un lloc pel qual vam haver de pagar pocs diners, va sortir el nom d'Antikrisis Party. L'essència del nom és que per un preu relativament econòmic podies sortir de festa. Crec que tothom està cansat de pagar els preus abusius que t'imposen a tot arreu.

Què fa diferents les festes Antikrisis?

Segurament una oferta molt diferent del que estem acostumats al Bages i a la majoria de locals d'oci nocturn actuals del país. Estem acostumats a anar a discoteques amb una música, unes normes i uns conceptes molt semblants. Nosaltres oferim tres ambients molt diferents. A part d'això busquem dj's de qualitat (hem portat gent que ha punxat al ROW, la Cova, Florida...), fem sortejos de material, tenim animadors (espectacles de foc, xanquers, gogós, gent disfressada...). En resum, crec que la gent valora que està pagant una mica menys per tenir molt més.

Una de les festes organitzades al Sielu

Quins objectius persegueixes amb aquestes festes?

A nivell de festa crec que ja és hora que la gent comenci a deixar d'anar en massa a escoltar i a fer el mateix cada cap de setmana. Seria genial poder obrir la ment de molta gent que encara no coneix molta música que no estigui a Flaix o a Los 40. I no només això; la diversió i la festa no es limita a horaris nocturns, fer festes de dia encara és molt millor! Volem trencar els estereotips i les normes establertes en la festa.

Quins entrebancs has trobat?

Els diners. És molt complicat que joves com nosaltres tinguem locals amb les instal·lacions adequades i la majoria que hi ha no es lloguen per fer festes. Per sort el Jordi Cortés va apostar per nosaltres i ens va donar l'oportunitat de fer festes als seus locals. Així vam començar a treballar amb el Sielu, i a una de les festes van venir 1.400 persones. Tot i això, com que s'ha de treballar amb discoteques, els preus han hagut de pujar i el concepte d'anticrisis potser ja no és el que era. Això ha provocat que molta gent ja no hi assisteixi. Realment, el nostre concepte ha canviat una mica, però manté la mateixa essència; no pagues igual que en una discoteca i hi tens més diversió: molta oferta de dj's i estils, regals, decoració, animació i molta, molta festa!

Estàs satisfet amb la resposta del jovent?

Sí, realment molta gent estava esperant que algú fes el pas i oferís alguna cosa diferent de la música que escoltem a tots els locals més comercials del panorama. Hi ha moltes persones que encara no han fet el pas de provar de canviar un dia de local. Si no ho proves, mai no ho sabràs, no?

Tens al cap continuar amb aquesta iniciativa?

Podria dir que Antikrisis és la motivació més gran que tinc ara mateix. A més, hem format una família on ens estimem i avenim molt, des dels organitzadors, que podria dir que els veig més que als meus pares, fins als deejays, que són tots unes bellíssimes persones i grans professionals.

Les d'Antikrisis són festes molt concorregudes

Quins problemes veus en l'oferta d'oci nocturn de la ciutat?

Sincerament crec que a Manresa li falta fer dos o tres passos endavant per deixar de ser un gran poble a ser una ciutat on la gent de fora vulgui venir i passar-s'ho bé. Conec poca gent que vingui de fora de Manresa per sortir de festa. I perquè això succeeixi no es necessiten molts diners, sinó un canvi de mentalitat. Crec que el problema és que a tot arreu sona exactament el mateix, hi ha la mateixa oferta a tots els locals, i això acaba avorrint. Manresa necessita un canvi a nivell d'oci nocturn, o si més no oferir alguna cosa més. Nosaltres ho estem intentant, i crec que aconseguint.

Has organitzat festes a gairebé tots els locals manresans. Amb quin et quedes i per què?

Segurament amb la festa de l'estiu passat a La Carpa del Riu, ja que és l'únic local de Manresa que es troba a l'aire lliure. A més, és un bon lloc per sortir. Va venir molta gent i ens ho vam passar tots genial. El fet que fos a l'exterior i no una festa entre quatre parets crec que va ser clau per a l'èxit que va tenir.

Quin és el nivell dels deejays de la ciutat?

A Manresa n'hi ha molts i força gent que ho fa com a aficionat. Considero que hi ha dos nivells de deejays: els que saben punxar i es concentren en això, i els que saben «muntar una festa», per dir-ho d'alguna manera. Com a organitzador d'Antikrisis, prefereixo un deejay que sàpiga moure la gent, que la sàpiga animar i acabar creant diversió i ritme, que no pas un de molt bo que, per exemple, no es mou del techno més modern de Bèlgica. En les nostres festes intentem portar deejays dels dos nivells.

Sovint es parla de *botellón* quan es fa referència al consum de begudes per part de la gent jove a les places i als carrers de la ciutat. És evident que molts joves fan ús de l'espai públic com a espai de relació, trobada i festa. Però existeix realment aquest fenomen de forma generalitzada a Manresa?

Crec que sí, sobretot en el jovent. Tots n'hem fet, i tots sabem per què: una copa en una discoteca et costa 8 euros i una ampolla al supermercat te'n costa 7. Crec que aquest problema no existiria si els preus no fossin tan excessius. Realment no veuria el *botellón* com un problema si la gent fos cívica: si tothom recollís el que utilitza, no orinés a les cases, no trenqués les coses dels altres, no fes gaire merder... El problema és que moltes persones no respecten els altres (tant els joves que són incívics com els veïns que truquen a la policia al més mínim soroll). És normal que no estigui permès perquè moltes vegades una cosa porta a l'altra, però potser, i digue'm boig, hi hauria d'haver zones habilitades per fer-ho. Al cap i a la fi, quina diferència hi ha entre beure en un local o al carrer, si no molestes? Si la gent es moderés... seria genial trobar l'equilibri entre veïnat i jovent.

Cal donar més visibilitat a les propostes d'oci de qualitat que proposen els mateixos

joves?

Totalment. Crec que els joves no som escoltats, que ens tenen apartats i menyspreats. Som joves; és evident que ens falta molt per aprendre, però això no vol dir que no tinguem bones idees.

Qui ho hauria de fer?

En el meu cas, per exemple, he fet algunes propostes a l'Ajuntament i he vist que aquells que s'encarreguen d'organitzar i contractar activitats prefereixen gastar-se més diners portant una orquestra que no pas uns bons deejays que crec que farien moure moltíssima més g

ent. Sense menysprear ningú, crec que si hi ha un departament per al jovent, hauria d'estar format íntegrament per joves, i segurament algú amb més visió i experiència per aconsellar i limitar. Amb aquesta fórmula probablement els joves tindrien més visibilitat. Simplement, perquè aquells que sabem què ens pot agradar som nosaltres mateixos.

S'hauria d'incrementar el nombre d'equipaments per a joves? Cal ampliar l'ofert a de centres culturals privats o públics on es pugui combinar oci cultural amb prendre una cervesa o estar amb els amics?

Es evident que sí! Quant temps ha hagut d'esperar la gent amant dels esports extrems per tenir un skate-park amb condicions a Manresa? Per què és més sa o més educatiu fer bàsquet o futbol que no skate, patins o bici en un skate-park? Però això no és un problema local, sinó de país. Per què és millor fer violí que fer grafitis a les parets, en zones on es permeti? Crec que som un país governat per gent casposa i antiquada, on els joves no tenim cabuda.

Cartell de promoció d'una de les mogudes organitzades el passat mes de febrer